

Velvillie. Men jeg staar paa bar Bakke i saa Henseende og kan derfor ikke udtale mig om, hvorvidt der er nogen rimelig Udsigt til, at der kan etableres en saadan Kreditforening.

Der er dernæst rettet en Henstilling til mig, om der ikke kunde indføres en Bestemmelse om Afdragsfrihed i et Aar for de hidtidige Laantagere. Derved jævntiller man, bliver der gjort gældende, de hidtidige Laantagere med dem, der skulle tage Laan i Henhold til denne Lov, hvori det første Aar er Afdragsfrihedsaar. Ja, dette er jo noget, vi kunne forhandle om. Der er Medlemmer i Folketinget, der, siden Forslaget forlod Tinget, have talt til mig derom, og jeg skal, for saa vidt Spørgsmaalet uddybes og føres videre frem, gøre det til Genstand for Forhandling med Finansministeren, det er et finansielt Spørgsmaal. Personlig har jeg — det skal jeg sige paa Forhaand — al Sympati derfor, saa hvis der ved Forhandling med alle Parter, som deri have noget at sige, kan naas et Resultat, skal jeg gerne medvirke dertil.

I øvrigt har jeg kun Grund til at takke for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet. Jeg haaber ikke, at de Ændringsforslag, der ere stillede i Udsigt, skulle blive førte frem med større Styrke eller i videre Omfang, end at det er muligt at føre Sagen igennem baade i dette Ting og, om det er nødvendigt, ogsaa ved en fornyet Behandling i Folketinget. Jeg skal være rede til at deltage i Overvejelser af og Forhandlinger om alle de Spørgsmaal, der ere rejste, for saa vidt man ned sætter et Udvalg, og der saaledes bliver et Organ at forhandle med mellem første og anden Behandling.

Sonne: Den højtærede Landbrugsminister hævder ganske vist, at jeg er 22 Aar gammel, men jeg maa dertil bemærke, at jeg har en levende Erkendelse af, at jeg ikke er 22 Aar, men langt ældre, og jeg tror ikke, at den højtærede Ministers Definition af det Udtryk, her er brugt, er korrekt. Jeg tror heller ikke, at vi i andre Love have et Sidestykke dertil, men at der overalt vil findes at staa: *mindst* det og det.

Den højtærede Minister udtalte, at ved at gaa ned med Laaneværdien fra 3,000 Kr. til 2,500 Kr. kom vi udenfor det, som egentlig var Hensigten med de direkte Laan, nemlig at støtte det søgaaende Fiskeri. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har Ret deri, thi hvor

Talen er om Baade ved Østersøkysten til en Værdi af 2,500 Kr., vil det dreje sig om søgaaende Fartøjer. I Folketinget var Meningerne jo ogsaa meget delte paa dette Punkt. I saa Henseende kan jeg henvise til, hvorledes Udvalgets Ordfører stillede sig, idet han ganske vist, da Talen var om denne Nedsættelse af Laanebeløbet til 2,500 Kr., græd med det ene Øje, men lo med det andet, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis vi her nedsatte Beløbet til 2,500, vilde Folketingets Stilling til dette Forslag udløses i et stort og lyst Smil. Jeg tror, at Folketinget med megen Velvillie vilde se paa, at vi fik foretaget denne Ændring, navnlig naar den kunde finde Sted under den højtærede Landbrugsministers Godkendelse, den, jeg her tillader mig at paakalde.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Jeg skal ikke have det mindste imod, at der med Hensyn til Aldersgrænsen foretages den Ændring, at der i Stedet for „er 22 Aar“ kommer til at staa „er fyldt 22 Aar“, men jeg kan ikke se, at det hjælper det allerfjerneste, thi er vedkommende 22 Aar, saa er han fyldt de 22 Aar, og er han fyldt 22 Aar, er han ogsaa 22 Aar, saa hvordan vi end vende og dreje det, er det en Overflødighed at skrive mere om den Ting. Men hvis der i øvrigt skal foretages Ændringer, skal jeg med Tilfredshed ogsaa modtage en Ændring paa dette rent formelle Punkt.

Det ærede Medlem (Sonne) mente, at hvis man nedsatte Laanebeløbet fra 3,000 til 2,500 Kr., vilde Folketingets Stilling dertil udløse sig i et stort og lyst Smil. Jeg tror imidlertid, at en saadan Ændring vilde blive modtagen med blandede Følelser dernede, og jeg henstiller dog endnu en Gang, at man overvejer ret nøje, om man skal bryde den Tradition og den Opfattelse, der har ligget til Grund for Summens Fastslaaen, som den foreligger her.

Johnsen: Med Hensyn til Redaktionen af Aldersbestemmelsen er jeg nærmest enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det ikke skulde være nødvendigt for den Sags Skyld at stille Ændringsforslag. Men derimod mener jeg rigtignok, at det baade praktisk og principielt er rigtigst at ændre de 22 Aar til 25, hvortil der ogsaa er den Grund, at den paagældende Bestemmelse utvivlsomt er kommen ind i dette Lovforslag ved en Fejltagelse; Saltvandsfiskeriloven har 25 Aar, men Motivet til at indføre 22 Aar her var, at